

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Έτος 3ο — Αριθ. φύλλου 8 — — Ιούλιος — Σεπτέμβριος 1995

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΠΟΥ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ ΟΙ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

Στις 30 Ιουλίου του 1906 έγινε η καταστροφή της Παλιάς Αγχιάλου στην Αναπ. Ρωμυλία. Τότε Βούλγαροι σοβινιστές με τη βία και τη δολιότητα εξανάγκασαν τον Ελληνικό πληθυσμό να εγκαταλείψει τις εστίες του και να πάρει το δρόμο της προσφυγιάς. Κυνηγημένοι οι Αγχιαλίτες ήρθαν στη μητέρα Ελλάδα και ρίζωσαν στην πόλη του Πρω-

γος καθηγήτρια του γυμνασίου της Ν. Αγχιάλου κ. Σουλτάνα Τσουκαλά - Καρνοματλόγλου μίλησε εμπνευσμένα για τη σημασία της επετείου και τα δραματικά γεγονότα που οδήγησαν στο ολοκαύτωμα της Π. Αγχιάλου. Η ομιλία ήταν εμπειριστατωμένη και καταχειροκροτήθηκε.

Στη συνέχεια με πρωτοβουλία του Δήμου, για να τιμη-

Η μεγάλη Εκκλησία της Παναγίας στην Π. Αγχιάλο πριν την καταστροφή.

τεσίλαου, την Πύρασο που την ονόμασαν Νέα Αγχιάλο.

Την Κυριακή 30 Ιουλίου για να τιμήσουν την αλησιμένη πατρίδα τους και τους νεκρούς που έπεσαν «αγωνιζόμενοι τον καλόν αγώνα» οι Νεοαγχιαλίτες, στο μνημείο των πεσόντων, στην πλατεία της πόλης, έβαλαν επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεσαν στεφάνια.

Στη συνέχεια όλοι οι παρευθέντες μπήκαν στο χώρο της γιορτής του κρασιού. Εκεί η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου και φιλόλο-

θούν οι ελάχιστοι Αγχιαλίτες που βρίσκονται στη ζωή σήμερα, υπέρενενηκονταετίες πλέον, του δόθηκαν αναμνηστικές πλακέτες. Ήταν πολύ συγκινητική η στιγμή και πολλοί εδάκρυσαν. Στο τέλος προσφέρθηκαν αναψυκτικά από το Δήμο Ν. Αγχιάλου.

Η όλη εκδήλωση ήταν πρωτότυπη και προσεκτική οργανωμένη. Αείζουν συγχαρητήρια στο Δήμαρχο και στην διοργανώτρια της εκδήλωσης κ. Σουλτάνα Τσουκαλά - Καρνοματλόγλου.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ Π. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Στα πλαίσια της ανταλλαγής επισκέψεων μεταξύ των δύο αδελφών πόλεων της Νέας και της Παλιάς Αγχιάλου, παρευρέθηκε στην γιορτή του κρασιού αντιπροσωπεία του Δήμου. Συμβουλίου της Π. Αγχιάλου και ο δάσκαλος του φροντιστηρίου Ελλην. γλώσσας με επικεφαλής τον αντιδήμαρχο Μπορισλάβ Στοεντζόφ.

Το πρόγραμμα της επίσκεψης εκτός από τη διασκέδαση στο χώρο της γιορτής, πε-

ριλαμβάνονταν εκδρομές στα Μετέωρα και το Πήλιο, καθώς και σύσκεψη στο Δημαρχείο για τον καλύτερο τρόπο συνεργασίας των δυο δήμων. Επίσης ξεναγήθηκαν στο Οινόποιείο και τους προσέρθηκε κρασί ποιότητας για ενθύμιο. Νομίζουμε όμως ότι δεν δόθηκε η αρμόζουσα προβολή της επίσκεψης αυτής στα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης (τύπος, ραδιόφωνο, τηλεόραση), γιατί ένα τέτοιο γεγονός είναι μεγάλης σημασίας για τον τόπο μας.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ;

Από τον αδόκητο θάνατο του αείμνηστου Π. Λαζαρίδη προ τριετίας, δε βλέπουμε να προωθείται ή έστω να γίνεται κουβέντα για το αρχαιολογικό μουσείο που προγραμματίζονταν.

Στην εφημερίδα «Πανθεσσαλική Φωνή» ο συμπατριώτης μας Θ. Κιλμπασάνης, το Φλεβάρη του 1994 σε άρθρο του με τίτλο: «Τα αξιόλογα αρχαιολογικά ευρήματα και η δημιουργία Μουσείου στη Νέα Αγχιάλο» επεσήμαινε τον κίνδυνο να ματαιωθεί η δημιουργία αυτού του μουσείου και καλούσε κάθε αρμόδιο να δώσει σαφή απάντηση στο θέμα.

Όμως, μέχρι σήμερα καμία απάντηση δε δόθηκε, ούτε όμως είδαμε να γίνεται και τίποτα.

Παρακαλούμε την αρχαιολογική υπηρεσία Ν. Αγχιάλου και το Δήμαρχο να ενημερώσει τους Αγχιαλίτες σε ποιο σημείο βρίσκεται η υπόθεση του μουσείου και τι ενέργειες γίνονται.

Η ΔΗΜ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΗΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΗΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για το ίδιο θέμα. Η Δημ. Βιβλιοθήκη ήταν βασικός στόχος των προεκλογικών διακηρύξεων του υποψηφίου τότε Δημάρχου αλλά και των άλλων συνδυασμών. Επισημαίναμε την αναγκαιότητα της βιβλιοθήκης και πιθανούς τρόπους για τη δημιουργία της.

Όμως καμιά ενέργεια του Δήμου δεν έγινε, απ' όσο μπορούμε να γνωρίζουμε, προς την κατεύθυνση αυτή, ούτε καμιά απάντηση είχαμε θετική ή αρνητική εκ μέρους του κ. Δημάρχου.

Και ερωτούμε: ΓΙΑΤΙ; Πώς στην προεκλογική περίοδο η Δημοτική Βιβλιοθήκη αποτελούσε θέμα άμεσης προτεραιότητας για όλους και τώρα παραπέμπεται «στας καλένδας».

Παρακαλούμε εμείς και οι αναγνώστες μας για μια υπεύθυνη απάντηση.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Έγινε κι εφέτος, όπως κάθε χρόνο η Γιορτή του Κρασιού στη Νέα Αγχιάλο από 26 μέχρι 30 Ιουλίου. Την επισκέφθηκαν Αγχιαλίτες, φίλοι της Αγχιαλιτών και του κρασιού, αλλά και άλλοι (νέοι κυρίως), για να διασκεδάσουν με το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα γνωστών καλλιτεχνών.

Η γιορτή του κρασιού στην ήταν η διαφήμιση του «Αχ-Αγχιάλο είναι ένα από τα λινού κρασιού», η προβολή σπουδαιότερα γεγονότα του της Αγχιάλου και η διασκέδαση. Μετατράπηκε σε κερδοσκοπική επιχείρηση και έχασε το αρχικό της χρώμα. Το τραγούδι «κрасі Ахеліно» ελάχιστα ακούγεται στη γιορτή.

Η φετινή γιορτή ήταν άρτια σε οργάνωση, σε καλλιτεχνικό πρόγραμμα, σε διασκέδαση με πολύ κέφι, στο διαμορφωμένο για το σκοπό αυτό χώρο, πίσω από την Αγορά.

Η εκδήλωση αυτή που άρχισε πριν από μερικές δεκαετίες αγαπήθηκε από τους Αγχιαλίτες και τους κατοίκους της γύρω περιοχής. Με το πέρασμα του χρόνου εξελήχθηκε σε θεσμό και δεν ξέρω, αν μπορούμε να φανταστούμε καλοκαίρι στην Νέα Αγχιάλο χωρίς γιορτή του κρασιού.

Σιγά - σιγά όμως, ξέφυγε από τον αρχικό σκοπό, που στην «Αγχιαλίτικη παράδοση».

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Η δεξίωση γνωριμίας που έγινε το βράδυ στις 4.9.95, από το Σύλλογο Γυναικών Ν. Αγχιάλου για τα παιδιά και τους συνοδούς τους, που ήρθαν από την Παλιά Αγχιάλο, στο αναψυκτήριο της παραλίας και παρευρέθηκαν πολλοί Αγχιαλίτες, ήταν μια βραδιά ξεχωριστή, για το καλοκαίρι που πέρασε.

Εκτός από τα νόστιμα εδέσματα, γλυκά, αναψυκτικά και συμβολικά δώρα, για τα φιλοξενοούμενα παιδιά, ο Σύλλογος των Γυναικών πρόσφερε και ψυχαγωγία εκλεκτή, με μουσική και χορούς για όλους τους παρευρεθέντες.

Η ερασιτεχνική ορχήστρα από Αγχιαλίτες μουσικούς, όλοι τους έφηβοι, που φοιτούν στο Λύκειο, ήταν πολύ καλή και έδωσε δείγματα ότι μπορεί να γίνει άριστη. Άλλωστε ήταν η πρώτη της δημόσια εμφάνιση. Την αποτελούσαν οι: Κοντοβάς Ιωάννης ντραμς, Ταβέλης Λεωτέρης τουμπεράκι και ντέφι, Γιαννακόπουλος Ηλίας μπουζούκι, Βολιώτης Φοίβος κιθάρα και Βολιώτης Ορέστης μπουζούκι.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

Την παραμονή του Σωτήρος, 5 Αυγούστου το απόγευμα, οι κάτοικοι του οικισμού της Δημοτηριάδας Ν. Αγχιάλου επέλεξαν σε ανοιχτό χώρο, χοροστατούντος του πρεσβυτέρου Γεωργίου Κουρκουβάτη αρτοκλασία. Μετά το τέλος της τελετής ο Γιώργος Διονυσίου που προσκλήθηκε από το Σύλλογο του οικισμού, μίλησε συνοπτικά για την ιστορία της Δημοτηριάδας.

Στη τελετή που συμμετείχαν όλοι οι κάτοικοι της Δημοτηριάδας παρευρέθηκε και η Αντιδήμαρχος κ. Ευαγγελία Κρίκου - Μπαξεβανάκη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΑΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ «Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Αναφορικά με σχόλιο που δημοσιεύτηκε στο υπ' αρ. 7 φύλλο της εφημερίδας σας με τίτλο «ΑΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΠΙ-ΚΡΑΤΕΙ ΣΤΟΝ ΣΥΝ)ΣΜΟ,» θα θέλαμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Η δημοσίευση κατ' αρχήν ενός σχολίου με ερωτηματικό στον τίτλο του, δημιουργεί την εντύπωση ότι ο αρθρογράφος αν μη τι άλλο δεν είναι βέβαιος για τα όσα αναφέρει στο σχόλιο του. Εάν λοιπόν απλώς θεωρήσουμε ότι δεν είστε βέβαιοι για τα όσα αναφέρετε θα θέλαμε να σας επιστημονο-με ορισμένα πράγματα σχετικά με την δομή και τον τρόπο λειτουργίας του Συν)σμού μας.

Η Γενική Συνέλευση των μελών του Συν)σμού ως ανώτατο όργανο αυτού εκλέγει με νόμιμες διαδικασίες τα αρμόδια όργανα Διοίκησης και Εποπτείας, ήτοι το Διοικητικό και Εποπτικό Συμβούλιο στα οποία και αναθέτει την Διοίκηση του Συν)σμού. Σε κάθε περίπτωση η εκάστοτε Διοίκηση είναι υποχρεωμένη να προστατεύει τα συμφέροντα του Συν)σμού και να προσπαθεί για την οικονομική ανάπτυξη και πρόοδο αυτού, με όφελος που τελικά απολαμβάνουν τα μέλη της Οργάνωσης στο σύνολό της.

Το Διοικητικό Συμβούλιο κατά την διάρκεια της θητείας του, ελεγχόμενο στο διάστημα αυτό από το Εποπτικό Συμβούλιο, υποχρεούται εκ του νόμου και του Καταστατικού να λογοδοτεί κάθε φορά στην Γενική Συνέλευση, ανακοινώνοντας τον Ισολογισμό και τα αποτελέσματα κάθε χρήσης και ενημερώνοντας παράλληλα τους Συνεταίρους για την πορεία των εργασιών του Συνεταιρισμού, παραθέτοντας αναλυτικά οικονομικά στοιχεία για όλες τις δραστηριότητες της Οργάνωσης.

Είναι επομένως πέρα από κάθε λογική και δεοντολογία αλλά και νομιμότητα εσείς να ζητάτε να παρακαμφθεί το καθ' ύλην αρμόδιο όργανο της Οργάνωσης δηλαδή η Γενική Συνέλευση και να ενημερωθούν οι Συνεταίροι για την οικονομική διαχείριση και λειτουργία του Συν)σμού μας μέσω οιοδήποτε εντύπου, και είναι τουλάχιστον άστοχο αν μη τι άλλο, στο άρθρο σας να απαιτείται και κάτι τέτοιο.

Κατανοούμε το ενδιαφέρον και την ανησυχία σας για το μέλλον του Συν)σμού και το μέγιστο των Συναιτέρων, αλλά τέτοιου είδους αυθαίρετα σχόλια περί αδιαφάνειας είναι επιεικώς απαράδεκτα και τελικά είναι σίγουρο ότι δεν λειτουργούν προς όφελος του Συνεταιρισμού.

Τα τελευταία χρόνια, σύσσωμη η Διοίκηση του Συν)σμού με γιγαντιαίες προσπάθειες και με την αμέριμνη συμπαράσταση και ενεργό συμμε-

τοχή στο έργο της των συνεταίρων - μελών, ξεπερνώντας τις στερείες αντιπολιτευτικές επιλογές του παρελθόντος, κατάφερε να ανατρέψει σε μεγάλο βαθμό την πολύ άσχημη οικονομική κατάσταση στην οποία περιήλθε ο Συν)σμός από λάθη και παραλείψεις παλαιότερων Διοικήσεων, που είχαν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία δυσβάσταχτων υποχρεώσεων προς την ΑΤΕ.

Από παράδειγμα τα σημαντικά κερδοφόρα αποτελέσματα των χρήσεων των τελευταίων ετών, όπως αυτά ανακοινώνονται στις Γενικές Συνελεύσεις, τα οποία έδωσαν την δυνατότητα να αντιμετωπισθεί μεγάλο μέρος των οφειλών του Συν)σμού προς την ΑΤΕ και παράλληλα να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ώστε ο Συν)σμός σήμερα να έχει πλήρη οικονομική αυτοτέλεια και να καλύπτει με αυτοχρηματοδότηση όλες τις δραστηριότητές του.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι σήμερα αυτή η γενικότερη πορεία ανόδου και προόδου του Συν)σμού μας με την κατανόηση και βοήθεια όλων των Αγχιαλιτών, ακόμη και της εφημερίδας σας σε ρόλο συμπληρωτικό, προστατευτικό και δημιουργικό, μπορεί να συνεχιστεί με ακόμη καλύτερα αποτελέσματα για την ανάπτυξη και ευημερία του τόπου μας.

Με την ευκαιρία αυτή τέλος θα θέλαμε ενημερωτικά να αναφερθούμε με λίγα λόγια και στην κύρια δραστηριότητα του Συν)σμού μας δηλαδή την συγκέντρωση και ονοποίηση των σταφυλιών για λογαριασμό των παραγωγών - μελών.

Βρισκόμαστε ήδη στην πρόοδο του τρυγητού και διαπιστώνουμε ότι φέτος παρατηρείται μείωση της παραγωγής σταφυλιών πανελλαδικά εξ αιτίας ασθενειών αλλά και ζημιών που έχουν προκληθεί σε πολλές περιοχές της χώρας από καιρικές συνθήκες. Σε ότι αφορά την περιοχή μας ευτυχώς δεν έχουμε τις ζημιές στο βαθμό τουλάχιστον που διαπιστώνεται σε άλλα μέρη και η φετινή σοδεία προβλέπεται αρκετά καλή. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με μια αρκετά σημαντική αύξηση της τιμής του σταφυλιού σε σχέση με άλλες χρονιές προβλέπεται να αποζημιώσει σε αρκετά ικανοποιητικό βαθμό τον μόχθο των σταφυλοπαραγωγών μελών του Συν)σμού μας.

Κλείνοντας και σεβόμενοι τον πολύτιμο χώρο της εφημερίδας σας, θέλουμε να εκφράσουμε μια ευχή, πως στο μέλλον οι απόψεις μας γύρω από το καλώς νοούμενο συμφέρον του Συνεταιρισμού της Κομμόπολης μας θα είναι ταυτόσημες.

Με φιλικούς χειρισμούς
Ο Πρόεδρος του Συν)σμού
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΟΣ

Στην παραπάνω επιστολή και στις κατηγορίες, που μας προ-σάπτει ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού απαντούμε καλόπιστα:

1) Κύριε Κίτσο, το ερωτηματικό στον τίτλο του σχολείου μας δεν έχει την έννοια της αμφιβολίας, αλλά είναι εύσχημος τρόπος για να κεντρίσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών μας να το προσέξουν. Επομένως το επιχείρημα της αμφιβολίας πάνω στο οποίο στηρίζετε την επιστολή σας είναι από την αρχή ανυπόστατο.

Αλλά ας συνεχίσουμε:

2) Κύριε Πρόεδρε, κανείς δεν αμφισβήτησε και πολύ περισσότερο εμείς, ότι με νόμιμες διαδικασίες εκλέχθηκε το Διοικητικό και Εποπτικό Συμβούλιο. Αλλά μήπως και τα προηγούμενα συμβούλια, που όπως γράφετε στην επιστολή σας, «...ο Συν)σμός από λάθη και παραλείψεις παλαιότερων Διοικήσεων, είχαν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία δυσβάσταχτων υποχρεώσεων προς την ΑΤΕ», δεν ήταν εκλεγμένα με νόμιμες διαδικασίες; Εκείνη «η διοίκηση δεν ήταν υποχρεωμένη, όπως κι εσείς, να προστατεύει τα συμφέροντα και την πρόοδο του Συνεταιρισμού»; Τι έκανε όμως; Βλέπετε αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, ότι η νομιμότητα της εκλογής δεν εξασφαλίζει κατ' ανάγκη και τη χρηστή λειτουργία του Συν)σμού;

3) Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως το Δ.Σ. πρέπει να ελέγχεται από το Εποπτικό και να λογοδοτεί στη Γενική Συνέλευση, βάσει του Καταστατικού, ανακοινώνοντας και τον ισολογισμό και παραθέτοντας αναλυτικά οικονομικά στοιχεία. Αλλά επιτρέψτε μας να ρωτήσουμε:

α) Πόσα από τα 650 μέλη που απαρτίζει σήμερα ο Συν)σμός (πριν από μερικά χρόνια αριθμούσε πάνω από 1.000) γνωρίζουν ή έχουν διαβάσει το Καταστατικό;

β) Πόσα μέλη σας, έχουν δει έστω το Καταστατικό; Ένας από τους σοβαρούς λόγους που ο Συν)σμός της Ν. Αγχιάλου οδηγήθηκε στο αβάσταχτο σημερινό χρέος είναι και η άγνοια του Καταστατικού, και η ελλειπής πληροφόρηση, που ενεθάρρυνε παλιότερες διοικήσεις στην αυθαίρεση. Κι αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά εσείς, κύριε Κίτσο. Γιατί όμως δεν τυπώσατε μερικά φωτοαντίγραφα του Καταστατικού και να τα μοιράσετε στα μέλη σας; Γιατί δεν δίνετε στην εφημερίδα μας ένα αντίγραφο να το δημοσιεύσουμε, για ενημέρωση των συνεταίρων που από διετίας σας ζητάμε;

γ) Κύριε Πρόεδρε, απαντήστε μας: Πόσες Γεν. Συνελεύσεις των μελών σας είχαν απαρτία με την πρώτη πρόσκληση, που απαιτεί κάποια ποσοστά παρουσίας μελών; Και όταν συνεδριάζει νόμιμα η Γ.Σ. με τη δεύτερη πρόσκληση, τα παρευρισκόμενα μέλη ανέρχονται σε εκατοντάδες ή σε μερικές δεκάδες;

Πληροφορούμαστε ότι ήταν μεγάλη επιτυχία που στην τελευταία Γ.Σ. από το σύνολο των 650 μελών ήταν παρόντα 96. Παρουσιάζεται λοιπόν μοναδική ευκαιρία να ενημερωθεί η πλειοψηφία των Συνεταίρων, που απουσιάζει από

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αλεκτωρίδη Σμαράγδα του οικ. Γεν. Σειρά, Πάγκαλος Γεωργίου Λογιστικής ΤΕΙ Κοζάνης, Γιαννάκη Ελένη του Δημητρίου Γεωλογίας Αθήνας, Γκινίδη Ιωάννα του Παναγιώτη Φιλολογίας Αθηνών, Δάιντας Δημήτριος του Κων)νου Θεορ. Καλ. Ανθ. ΤΕΙ Ηρακλείου, Ζαχόπουλος Βασίλειος του Σπυριδωνος Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Πειραιά, Ιωάννου Βλαδ)μπος του Νικολάου Τεχ. ΙΑΤ. Οργαν. ΤΕΙ Αθήνας, Καραθόδωρος Νικόλαος του Ιωάννη Πολ. Δημ. Έργων ΤΕΙ Ηρακλείου Καραμέρη Χαρίκλεια του Δημητρίου Ορυχείων ΤΕΙ Κοζάνης, Καρανικόλας Χαράλαμπος του Δημητρίου Ηλεκ. νικής ΤΕΙ Ηρακ. (Χανιά), Καρατάσιος Αγγελική του Λάμπρου Οργαν. Οδ. Επιχειρ. Πανεπ. Πειραιά, Κωστούλα Αργυρούλα του Στεφάνου Παιδαγωγικό Δημ. Εκπ. Θράκη (Αλεξ/λη), Λέφας Κων)νος του Ευαγγέλου Εγ. γείων Βελτ. και Γ. Μηχ. Γεωργ. Π. Αθήνας, Λύτρα Ανδρονίκη του Χρήστου Οικονομικών Επιστ. Θεο)νίκης, Οικονόμου Ιωάννης του Δημητ. Μον. Υπαξ. Στρ. (Σ.Μ.Υ.) Δι-

Εμείς από την πλευρά μας συγχαίρουμε τους φορέλπιδες αυτούς νέους και τους ευχόμαστε επιτυχίες και στην υπόλοιπη ζωή τους.

Επαίνους αξίζουν και οι καθηγητές του Λυκείου που με τη μεθοδική τους εργασία, οδήγησαν τα παιδιά αυτά στην επιτυχία.

τις Γ.Σ., υπεύθυνα και σωστά μέσω της εφημερίδας μας και όχι στα καφενεία. Γιατί αποφεύγετε να το κάνετε; Βεβαίως δεν είστε υποχρεωμένοι, αλλά ηθικά επιβάλλεται.

δ) Εξηγήστε μας, ποιος Νόμος ή ποιο άρθρο του Καταστατικού απαγορεύει τη δημοσίευση του ισολογισμού στον τύπο; Και γιατί επί δυο χρόνια τώρα μας εμπαιζετε, ότι θα μας τον δώσετε για δημοσίευση αλλά δεν το κάνετε;

4) Συμφωνούμε ότι «είναι πέρα από κάθε λογική και δεοντολογία, αλλά και νομιμότητα, (εμείς) να ζητάμε να παρακαμφθεί... η Γ.Σ. και να ενημερωθούν οι Συνεταίροι... μέσω οιοδήποτε εντύπου...», όπως γράφετε. Αλλά πώς διαπιστώσατε, φίλε κύριε Πρόεδρε του Συν)σμού ότι εμείς ζητάμε τέτοια πράγματα; Όποιος γνωρίζει λίγη ανάγνωση και γραφή δε βρίσκει πουθενά τέτοιες φράσεις στο δικό μας σχόλιο.

5) Όταν πριν από αρκετό καιρό, ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας σας ζήτησε, ως εκπρόσωπος της εφημερίδας να του δώσετε κάποιους προβληματισμούς και δραστηριότητες, τον παραπέμψατε στο Διευθυντή του Συν)σμού κ. Αλεκτωρίδη και αυτός του έδωσε ένα φωτοαντίγραφο του λόγου που εκφώνησε κάποτε (το 1984 νομίζουμε), ο τότε Πρόεδρος του Συν)σμού σε κάποιον υπουργό που επεσκέφτηκε τη Ν. Αγχιάλο! Μα είμαστε σοβαροί;

Αν όλα αυτά, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε δεν είναι ΑΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, τότε τι είναι;

Στα υπόλοιπα σημεία της επιστολής σας, δεν έχουμε λόγο να διαφωνήσουμε, αλλά θα

περιμένουμε συγκεκριμένα στοιχεία.

Βέβαια αν συγκρίνουμε τη σημερινή Διοίκηση με το αμαρτωλό παρελθόν, ασφαλώς η κατάσταση έχει καλύτερηψη. Η διαχείριση απ' ότι φέρεται, είναι νοικοκυρεμένη.

Η ρύθμιση των χρεών προς την ΑΤΕ ήταν επιτυχία της σημερινής Διοίκησης του Σ)σμού. Όμως δεν αρκούν αυτά. Χρειάζεται μεγαλύτερη διαφάνεια.

Αγαπητέ Πρόεδρε και συμπατριώτες - μέλη του Δ.Σ. Ό,τι γράφουμε στην εφημερίδα για τον Συνεταιρισμό δεν προέρχεται από αντιπολιτευτικό πνεύμα, αλλά ενδιαφερόμαστε πραγματικά, π ο ν ά μ ε το Συνεταιρισμό, που δίνει οικονομική άνθηση στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, τη Νέα Αγχιάλο και στα αδέρφια μας. Ανδρωθήκαμε μαζί με το Συνεταιρισμό και οι γονείς μας τον πότισαν με ιδρώτα και αίμα. Σε καμιά περίπτωση δε θα θέλαμε να τον ξαναδώσουμε να αργοπεθαίνει μέσα στα χρέη και την κακοδιοίκηση που γνωρίσαμε στο παρελθόν. Νομίζουμε ότι η αδιαφορία που παρουσιάζουν οι συνεταίροι Αγχιαλίτες προέρχεται κατά ένα μεγάλο μέρος από την άγνοια, και αυτή θα προσπαθήσουμε να χτυπήσουμε μέσω της εφημερίδας μας.

Εμείς από την πλευρά μας σας προτείνουμε μια συνέντευξη προς την εφημερίδα μας, όπου θα σας δοθεί η ευκαιρία να καθισχυράσετε τις απορίες μας και θα αναπτύξετε τις δραστηριότητες και τα σχέδιά σας για το Συνεταιρισμό.

Η Συντακτική Επιτροπή

«Μην αφήνετε τις σκαούλες με τα σκουπίδια έξω από τα δοχεία απορριμάτων...»

ΟΙ ΓΛΑΡΟΙ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΚΙΑΜΠΑΣΑΝΗ

Στην Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας στη Μαύρη Θάλασσα, πριν από το ολοκαύτωμα της πόλης από τους Βούλγαρους και τον ξεριζωμό των Ελλήνων στις 30 Ιουλίου το 1906, υπήρχαν πολλοί γλάροι. Έρχονταν και έφευγαν με τα χελιδόνια. Γέμιζαν τους βάλτους και τα βράχια με τις κακοφκιαγμένες φωλιές τους και μη βρίσκοντας όλοι κατάλληλο μέρος κατέφευγαν στις στέγες των σπιτιών κι έχτιζαν κι εκεί φωλιές. Απ' τον Παλιόλουτρο ως το μοναστήρι του Αϊ - Γιώργη απ' τη νοτιοδυτική παραλία, κι απ' το μύλο του Γκουγκλή ως τη μεγάλη Αλατούχο Λίμνη απ' το Βορρά, κοσμούσαν τα σπιτία καθώς στέκονταν καμαρωτοί πάνω στα κεραμίδια σε στιγμές σχολής. Ήταν τα αγαπημένα πουλιά των Αγχιαλιτών. Όμως την εποχή των ερώτων τους γίνονταν ενόχλητικοί με το σκανδαλιστικό θέμα που πρόσφεραν. Σαν τους γάτους. Χαλούσαν τον κόσμο με τα «κ(ρ)οο, κ(ρ)οο...» μέσα στην τάξη, όταν τύχαινε μια τέτοια σκηνή στα κεραμίδια κανενός σπιτιού απέναντι απ' το σχολείο.

Έβλεπες κάθε πρωί εκατοντάδες γλάρους, με τα λευκά ή σταχτόχρωμα φτερά τους, να σπαθίζουν τον αέρα και να κόβουν ρότα προς το πέλαγος, γεμίζοντας την ατμόσφαιρα με τα βραχνά τους κρωξιμάτα. Ξεκρούφαιναν τις νοικοκυρές και τους παρδές, που ψάρευαν γύρω στις Ξέρρες ή ανοιχτά στο πέλαγος. Πετώντας πάνω απ' τη θάλασσα σε μικρό ύψος, σχεδόν ακίνητοι παρατηρούσαν με τις ώρες στο νερό και μόλις τολμούσε κανένα ψάρι να 'νέβει στην επιφάνεια βουτούσαν και το καταβρόχιζαν. Άλλες φορές πάλι, στέκονταν ακίνητοι πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας, σε ώρα γαλήνης. Όταν περνούσαν βαπόρια που ταξίδευαν για τον Πύργο ή τη Βάρνα, ξανοίγονταν στο πέλαγος για να τα υποδεχτούν και να τα ξεπροβοδίσουν. Χτυπούσαν από πάνω τα φτερά τους, ζυγιάζονταν στα ξάρτια τους, βουτούσαν κατακέφαλα για τροφή. Και τα συνόδευσαν ώρα πολλή, ώσπου χάνονταν βαθιά στο πέλαγος.

Το μεγαλύτερο πανηγύρι όμως γινόταν, όταν έξεκοβε κατά και κανένα κοπάδι αφρόψαρα - σαρδέλες, γαύροι, σαφρίδια, χαψιά - πράγμα πολύ συνηθισμένο σ' εκείνα τα νερά της Μαύρης Θάλασσας. Τότε ειδοποιημένοι όλοι - ποιος ξέρει με τι γλαρίσιο τηλεφωνικό σύστημα - άφηναν την πόλη και τις γύρω παραλίες και μαζεύονταν πάνω απ' το κοπάδι των ψαριών. Τι κρωξιμάτα, τι φτερουγίσματα, τι βουτιές ήταν εκείνες! Οι ψαρδές και ο κόσμος που σεργιάνιζαν στην παραλία σταμάτουσαν κι «έκαναν χάζι». Ήταν χάρμα οφθαλμών και οι Αγχιαλίτες το απολάμβαναν. Οι γλάροι βουτούσαν και ξαναβουτούσαν, χάνονταν μέσα στα κύματα, πετούσαν ψηλά, παρατηρούσαν, ζυγιάζονταν και πάλι βουτούσαν. Φώναζαν φτερούγιζαν τσακώνονταν. Γέ-

μιζαν τα στομάχια τους και δε σταματούσαν.

Απ' τους πολλούς γλάρους οι κάτοικοι των γύρω πόλεων ονόμαζαν τους Αγχιαλίτες «Γλάρους» και την Αγχιάλο «Γλαρούπολη».

Ο μπαρμπα - Κυριάκος ο Φλαμουρίδης που διατηρούσε παλιότερα παντοπωλείο στη Νέα Αγχιάλο και συνήθιζε να διηγείται πολύ ενδιαφέρουσες ιστορίες απ' τις αλησμόνητες χαμένες πατρίδες, μας είπε κάτι που έγινε με γλάρους και το έζησε ο ίδιος:

«Μια μέρα κει που έπαιζαμε κυνηγητό εμείς τα παιδιά, έπεσε ένα γλαρόπλο παν' πε τα κεραμίδια στην αυλή του Νικολάκ(ι) του Ζιβιλντή. Ο Μιχάλης που το είδε μας φώναξε. Μαζεύτηκαμε όλ(ι) παν' πε το πουλί και το κοίταζαμε. Η Κλειώ του Ναρλή το λυπήθηκε και είπε να το ξαναβάλω στην φωλιά. Συμφωνήσαμε όλ(ι). Βρήκαμε μια σκάλα και ο Πολύβιος του Μουμουγία σκαρφάλωσε ως στα κεραμίδια και το έβαλε μες στη φωλιά που ήτανε φτιαγμένη(ι) στη γωνία της φοβούς με νησκεπή του σπιτιού. Ήταν την ώρα ήρτανε βιαστικά πε νηθάλασσα δυο γλάρ(ι) και άρχισαν να σπαθίζουν ντον αέρα, να κάνουνε βουτιές και να κρώζουνε πάν' πε τα κεφάλια μας. Ήντας οι γονείς του πουλιού. Ο Πολύβιος φοβήθηκε και κατέβκε γλήγορα πε νη σκάλα. Εμείς ξανάρχισαμε το κυνηγητό».

Οι γλάρ(ι), αφού βεβαιώθηκαν ότι τα παιδιά ντους δεν έπαθανε τίποτα, πέταξαν πε νη σκεπή και μπερδεύτηκαν με μας τα παιδιά. Φτεροκοπούσαν, έκρωζαν, έκανανε χώμα. Μπορεί έτα(ι) να ήθεταλίμια, βουτούσανε ως το λανε να μας ευχαριστήσουνε που έσωσαμε το γλαρόπουλο ντους. Ύστερα ήρτανε κι άλλ(ι) γλάρ(ι) και νεκατεύτηκαν μαζί μας. Πουλιά και παιδιά γένκαμε ένα και έπαιζαμε το κυνηγητό».

Δεν ήταν ασυνήθιστο στην Αγχιάλο ν' ανακατεύονται οι γλάροι με τους ανθρώπους. Ως και στην αυλή της Μεγάλης Εκκλησίας της Παναγίας κατέβαιναν την ώρα που μοίραζαν τα κόλυθα οι γυναίκες και τσιμπούσαν ό,τι έπεφτε απ' τους δισκούς. Κατέβαιναν και στις βρύσες, τους «τσασμέδες» όπως τους έλεγαν και έπιναν νερό. Δε φοβούνταν τους ανθρώπους στην Αγχιάλο. Ο μακαρίτης ο πατέρας μου έλεγε ένα περιστατικό που δείχνει με μοναδικό τρόπο το δέσιμο των ανθρώπων με τα πουλιά αυτά στην Αγχιάλο:

Μια μέρα ο παππούς ο Πασχάλης κουβαλούσε πε νη δοξάγκα δυο τενεκέδες νερό. Ένα γλάρος πέταξε πε νη φωλιά ντου, έκατσε στα χείλια του τενεκέ κι έπινε νερό, ντην ώρα που ο παππούς πορπατούσε στο δρόμο. Τόσο στενές ήντας οι σχέσεις μας με τις γλάρ(ι) στην Αμελώμας. Να άκουγες, παιδί μ', τις λυπητερές κραυγές, που έβγαζαν οι γλάρ(ι) νη μέρα της φωτιάς! Πετούσανε αψηλά, κατέβαινανε χαμηλά, περνούσανε μέσα πε τις φλόγες, σπάθιζαν ντον αέρα, λες και

ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Επειδή πολλοί αναγνώστες μας στέλνουν διάφορα κείμενα και επιστολές για δημοσίευση, μερικοί από αυτούς, ευτυχώς λίγοι, αν δε δημοσιευτεί το κείμενό τους παραπονούνται, σας κάνουμε γνωστό ότι κατά προτεραιότητα δημοσιεύονται: Η δράση του Συλλόγου μας, τα Νέα της Αγχιάλου, θέματα τοπικά, λαογραφικά, ιστορικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, αρχαιολογικά, οικονομικά, παραδοσιακά και άλλα επίκαιρα γενικότερου ενδιαφέροντος. Όλα όμως αυτά πρέπει απαραίτητα να έχουν σχέση με την Αγχιάλο (Νέα και Παλιά) και τους Αγχιαλίτες.

Επειδή ο χώρος της εφημερίδας μας είναι περιορισμένος και τα κείμενα για δημοσίευση είναι συνήθως περισσότε-

ρα από τις δυνατότητες που διαθέτει η εφημερίδα μας, η τριμελής Συντακτική Επιτροπή κάνει κάποιες επιλογές και κρατάει προτεραιότητες. Προσπαθεί να τα δημοσιεύσει όλα και λυπάται όταν δεν το κατορθώνει.

Οι προσπάθειες αυτές της Σ.Ε. φαίνονται από το εξασελίδο που τυπώνεται η εφημερίδα στα τελευταία φύλλα, αντί του τετρασελίδου που είναι το κανονικό. Όμως αυτό δεν μπορεί να συνεχισθεί. Μην ξεχνάτε ότι η έκδοσή της απαιτεί πολλή εργασία και γίνεται αμιοθί και σε εθελοντική βάση.

Γ' αυτό παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να δείξουν κατανόηση, αν δουν το κείμενό τους να δημοσιεύεται με

κάποια καθυστέρηση ή δε δημοσιεύεται καθόλου.

Σκοπός της εφημερίδας και του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας είναι να βοηθήσει στην ανάπτυξη της Νέας Αγχιάλου (πνευματική, οικονομική κλπ.), να δείξουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα, να δημιουργήσουμε συνδετικό κρίκο μεταξύ των Νεοαγχιαλιτών, των απανταχού Αγχιαλιτών και των συγγενών μας στην Παλιά Αγχιάλο, προβάλλοντας έτσι τη Νέα Αγχιάλο στην περιοχή της Μαγνησίας και στον Ελλαδικό χώρο γενικότερα.

Θα αισθανθούμε ευτυχείς αν κατορθώσουμε να βάλουμε ένα λιθαράκι γ' αυτό το σκοπό.

Η Συντακτική Επιτροπή

Ο ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΣΤ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

Ο ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

Στην Νέα Αγχιάλο ο κήπος του σχολείου ήταν τεράστιος και τον καλλιεργούσαν οι μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων και μάλιστα περισσότερο κατά τις απογευματινές ώρες, διότι τότε το σχολείο λειτουργούσε πρωί και απόγευμα. Αποτελείτο δε από ανθόκηπο, δεντρόκηπο και οπωρόκηπο. Ο ανθόκηπος ήταν στο μέσο του σχολικού κήπου και άρχιζε λίγα μέτρα μετά την είσοδο από την πίσω αυλή του σχολείου. Είχε διάφορα σχήματα, κυρίως καρπουλεϊδή, και σύμφωνα με τα σχήματα αυτά ήταν φυτεμένα λεβαντίνια, που κλαδεύαμε με ειδικά ψαλίδια. Στους κυκλικούς χώρους υπήρχε φυτεμένο πάλι λεβαντίνι γύρω - γύρω και μέσα υπήρχαν φυτεμένα άνθη.

Ο χώρος προς τι σπίτι του Καρατάσου περιείχε πολλά δενδρύλια και ήταν ο δεντρόκηπος του σχολείου με πολλά καρίκια από αμυγδαλιές, μουριές, ακακίες, πεύκα, κυπαρίσσια, αγριελιές κλπ. Πολλά από αυτά μπολιάζονταν απ' τους μαθητές, εκτός από την καθημερινή περιποίησή τους: το σκάλισμα, το ξεχωρτάρισμα και το κλάδεμα. Στη δυτική πλευρά υπήρχαν πάλι λίγα δενδρύλια και όλο το άλλο μέρος του κήπου εκαλύπτετο από τα κηπευτικά.

Τα δενδύλλια θυμάμαι, ο δασκαλός μου Αδαμάντιος Καλ-

λιαντζόγλου τα έδινε δωρεάν στους επιθυμούντες, αλλά πολλοί Αγχιαλίτες δε γνώριζαν τη μεγάλη τους αξία τότε και δεν έδειχναν προθυμία για τη φύτευσή τους. Πολλούς τους παρακαλούσε θερμά και τους έλεγε και το σκοπό που έχουν τα δέντρα για την εξυγίανση του κατοικήσιμου χώρου του χωριού μας. Όπως διαπιστώθηκε ήθελε και επιδίωκε να γίνει η Νέα Αγχιάλος το πράσινο χωριό, όπως πράγματι έγινε αργότερα και το ονόμασαν οι αεροπόροι της 111 Πτέρυγας Μάχης.

Για να πετύχει του σκοπού του ο δασκαλός μας Αδαμ. Καλλιαντζόγλου και διευθυντής του σχολείου, θυμάμαι αυτή τη στιγμή, μια μέρα ένας Σεσκουλιώτης περνούσε μπροστά από το σπίτι του Γαυωτή και πήγαινε με δυο μουλάρια φορτωμένα πουρνάρια στο φούρνο του Μπαρμπαθέμου. Τον σταμάτησε και με ωραίο τρόπο του πρότεινε να του δώσει δεντράκια, όσα θέλει, να τα φυτέψει στο χωριό του, χωρίς να πληρώσει δεκάρα, αλλά του έθεσε έναν όρο: Να περάσει, με φορτωμένα τα μουλάρια του με τα δενδρύ-

λια που θα του έδινε, μέσα από την αγορά της Ν. Αγχιάλου, να καθίσει σ' ένα καφενείο να πει τον καφέ του, και οι περιεργοί που θα τον ρωτήσουν, πού τα βρήκε τα δενδρύλλια και πού τα πηγαίνει να παίρνουν την απάντησή του, ότι του τα έδωσε ο Διευθυντής του σχολείου Αδαμ. Καλλιαντζόγλου δωρεάν και τα πηγαίνει στο χωριό του το Σέσκουλο να τα φυτέψει στους δρόμους και την πλατεία του χωριού του.

Σε μας τους μαθητές είχε αμέσως μετά: «Επρός, παιδιά, βγάζετε δενδρύλλια» και άρχισε η δουλειά απ' όλα τα σπιδιά της τάξης. Είναι αλήθεια ότι η τάξη μας κουράστηκε πάρα πολύ να βγάξει δενδρύλλια και να τα κάνει δεμάτια. Αλλά το σχέδιο, όπως μάθαμε αργότερα πέτυχε πλήρως.

Ο καλός Σεσκουλιώτης, άξιος τηρητής της συμφωνίας, κατέβηκε τον κατήφορο του σχολείου και αφού ξεφόρτωσε τα πουρνάρια στο φούρνο του Μπαρμπαθέμου, γύρισε στο σχολείο και φόρτωσε τα μουλάρια με δενδρύλλια. Ύστερα κατέβηκε στην αγορά, κάθισε για καφέ και μερικοί Αγχιαλίτες περιεργοί, τον ρωτούσαν πού πηγαίνει τα δενδρύλλια. «Στο χωριό μου τα

● Συνέχεια στη σελ 4

ΠΟΙΗΣΗ

Νύμφη - Ρετοίνα

Νύμφη ρετοίνα Αγχιαλίτικη
μαργαριτάρι των κρασιών
χρυσές ελπίδες στεφανώνεις
γέρων και νεών!!

Χεράκια κρινοδάχτυλα
σε κόψαν'σαν σταφύλι,
και τώρα...
σταλαματιά μεθυστικά
πέφτεις γλυκά στα χείλη.

Και της ταβέρνας τον πελάτη
με το χαμόγελο κερνάς...
κι' ολόχαρη προβάλλεις στο ποτήρι
σαν μάγισσα της λησμονιάς.

Ρετοίνα νύμφη Αγχιαλήτικη
μαργαριτάρι των κρασιών...
γατρεύεις του κόσμου τα παράπονα
γέρων και νεών!!

Μήτσιος Σπ. Καλλές

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Απόσπασμα απ' τη μελέτη του γεωπόνου Βασίλη Μπουφίδη με τίτλο: «Οι πέντε καθοριστικές παράμετροι στην παγκόσμια γεωργία και η μελλοντική κάλυψη των ανθρωπίνων αναγκών σε τρόφιμα».

Άρδευση και λειψυδρία

Η άρδευση της καλλιεργούμενης γεωργικής γης, μαζί με την λελογισμένη λίπανση και τις άλλες γεωργικές επιδρασεις αποτελούν το άλφα και το ωμέγα ενός ποθητού καλού γεωργικού εισοδήματος.

Το 1985 η συνολική καλλιεργούμενη παγκοσμίως γεωργική γη ήταν 12,5 δισεκατομμύρια στρέμματα εκ των οποίων τα 2,5 δις εκατομ. αρδεύονται, δηλαδή το 20%, τα οποία σήμερα δίνουν το 40% της παγκόσμιας παραγωγής.

Είναι γνωστό ότι ρεβένια, πλαγιές ακόμα και πεδιάδες, όπου με ξηροθερμικές συνθήκες καλλιεργούνται δέντρα, όπως η αμυγδαλιά, η ελιά, το σιτάρι, το βαμβάκι και άλλα μονοετή και πολυετή φυτά, δίνουν μικρή εσοδεία σε σχέση με τις αρδευόμενες εκτάσεις. Κάνοντας το θέμα ελλαδικό διαπιστώνουμε ότι από ένα αμπέλι π.χ. αρδευόμενο και υπερυψωμένο δύο στρεμμάτων, έχουμε μέση στρεμματική απόδοση σε σταφύλια 4,5 τόνους περίπου, ενώ από ένα ξηρικό μέχρι 1,5 τόνους.

	Α μ π έ λ ι		στρέμματα μέση στρ. απόδοση παραγωγή	
α) αρδευόμενο	2	X	4.500 κιλά	9.000 κιλά
β) ξηρικό	8	X	1.500 κιλά	12.000 κιλά
Σύνολο	10			21.000 κιλά

Συμπεραίνουμε από το παράδειγμά μας ότι τα δύο αρδευόμενα στρέμματα έδωσαν το 43% της εσοδείας (21.000 X 43% = 9.000), ενώ τα 8 ξηρικά μόνο το 57% (21.000 X 57% = 12.000).

Η μεγάλη οικονομική σημασία της άρδευσης εκφράζεται εδώ με πολύ ικανοποιητικούς αριθμούς. Τα ίδια δεδομένα ισχύουν και για την πολύ βασική καλλιέργεια του βαμβακιού, όπου η μέση στρεμματική απόδοση είναι τα 100 κιλά στην ξηρική, ενώ στην αρδευόμενη 300, και κάτι αντίστοιχο επιτυγχάνεται σε όλες τις εκτατικές καλλιέργειες (δημητριακά - τεύτλα, κ.λ.π.).

Το παράδειγμα αρδευόμενης γης στο οποίο αναφερόμαστε, έχει σημασία για την γεωργική και την εθνική οικονομία κάθε χώρας γενικότερα, κρύβει όμως και μια μεγάλη ανησυχία για την ανθρωπότητα και την παγκόσμια γεωργία εξ αιτίας της σταδιακής μείωσης της συμβολής σ' αυτή του πλέον βασικού παράγοντα της παραγωγής, δηλαδή του νερού — λόγω υπερβολικής άντλησης — το οποίο στις μέρες μας είναι ένα φυσικό αγαθό σε ανεπάρκεια και μεγάλο οικονομικού ενδιαφέροντος.

Πόσο μεγάλη είναι η σημασία του νερού για την οικονομία του φυτικού σώματος και την παραγωγική του ικανότητα φαίνεται στο παράδειγμα, το οποίο αναφέρει στη φυσιολογία φυτού ο Πανεπιστημιακός καθηγητής Καθβάδας. «Η ποσότητα νερού, η οποία εξαιρίζεται με τη διαπνοή των φυτών είναι τεράστια. Ένα καλαμποκόφυτο π.χ. διαπνέει στους 4—4,5 μήνες που ζει ένα ολόκληρο βαρέλι χωρητικότητας 170—200 κιλών, δηλαδή περί το 1 έως το 1,5 κιλό την ημέρα κατά μέσον όρο. Μια ηλικιωμένη κερασιά εξαιρίζει πάνω από 38 κιλά νερό το εικοσιτετράωρο και περίπου 7 τόνους το χρόνο. Υπολογίζεται ότι από ένα στρέμμα φυτεμένο με οξυές, εξαιρίζονται περίπου 360 τόνοι νερό το χρόνο, δη-

λαδή μια ολόκληρη λίμνη 360 τετραγωνικών μέτρων επιφανείας και βάθους ενός μέτρου. Μα και τα γεννήματα δεν εξατμίζουν λιγότερο, αφού από ένα στρέμμα σπαρμένο με στάρι υπολογίζεται πως διαπνέονται περί τους 230 τόνους νερό από τη στιγμή της φύτευσής τους μέχρι τον θάνατό τους».

Το νερό το οποίο εξατμίζεται με τη διαπνοή, αντιπροσωπεύει πάνω από το 99% του νερού που απορροφούν τα φυτά από το έδαφος. Υπολογίζεται αλήθεια πως από το νερό που παίρνουν τα φυτά από το έδαφος μόλις το ένα χιλιοστό χρησιμοποιούν ως πλαστικό του σώματός τους ή των προϊόντων κατεργασίας τους, τα υπόλοιπα 999 χιλιοστά αποβάλλονται με τη διαπνοή στην ατμόσφαιρα, δηλαδή όταν ένα δέντρο απορροφά ένα τόνο νερό, μόνο ένα κιλό χρησιμοποιεί για να ζει και να παράγει.

Είναι πράγματι τεράστιες οι ποσότητες που χρειάζεται το φυτικό βασίλειο, και η λειψυδρία πρέπει να μας τρομάζει, είναι η έκφραση του θανάτου του φυτικού περιβάλλοντος και της ζωής πάνω στον πλανήτη γη.

Οι πολύχρονοι και εκτεταμένοι πυρκαγιές των δασών μας, έχουν ως οδυνηρή συνέπεια τα νερά της βροχής να μη συγκρατούνται από τα δέντρα και γενικά από τη φυτική βλάστηση με το ριζικό τους σύστημα, να παρασύρονται ορμητικά προς τις θάλασσες προκαλώντας τεράστιες καταστροφές και ζημιές σε περιουσίες και ανθρώπινες ζωές. Τα νερά της βροχής η ίδια η φύση είχε προνοήσει να εναποθηκεύονται στις ρηχές και βαθιές υπόγειες υδρολεκάνες απαραίτητα για τη ζωή τόσο του φυτικού όσο και του ζωικού κόσμου, ακόμα και για την ισορροπία του υδρολογικού κύκλου πάνω στη γη, βροχή - εξάτμιση - βροχή. Η καταστροφική παρέμβαση του

Από το βιβλίο του
Γ. Διονυσίου «Αχελινά»

Τ' Α Μ Π Ε Λ Ι Α

Στην Ν. Αγχίαλο τα πρώτα αμπέλια φάνηκαν το 1910. Ήταν φυτεμένα στις γύρω πλαγιές: Δεξαμενή, Καζάνια, Κόκκινα αλλά και στη μακρινή Κοκκίνα με κλήματα μαζέματα: Ροϊδίτες, σκιώτες, μπαντίκια. Όμως η αμπελοκαλλιέργεια δεν πήρε μεγάλη έκταση γιατί δεν υπήρχε ασφάλεια στην περιοχή, το φύλαγμα των αμπελιών ήταν δύσκολο γιατί μπορούσαν να χάσει και τη ζωή σου ακόμα. Οι πρώτοι που έβαλαν αμπέλια ήταν: ο Μ. Μανάβης, ο Χρ. Καπρής, ο Αθ. Κούνες, ο Πελ. Τραμουντάνας με τον πατέρα του Παναγιώτη, ο Στερ. Διαμαντίνης, ο Απ. Πολυβρόχος, ο Ηλ. Τσακόνιας, ο Γιαν. Μεσημβρινός. Ακολούθησαν ο Δημ. Ξανθούλης, ο Γιαν. Αμηνάς και άλλοι. Μεγάλη ανάπτυξη πήρε η αμπελοκαλλιέργεια μετά το 1918 όταν έγινε ο Γ.Π.Σ.Ν.Α. «Δήμητρα» κι όταν εγκαταστάθηκαν στη Ν. Α. μικροασίτες πρόσφυγες, έλληνες και αρμένιοι. Φυτεύθηκε τότε όλη η περιοχή του «Κράνγκου» δηλαδή όλες οι πλαγιές από την Ν.Α. μέχρι το «Λαχανόρεμα», τα «Χίλια πεντακόσια», τα «Εξαμισάρια» και η παραθαλάσσια περιοχή των «Λαχανοκήπων», συνολικά γύρω στα 4,5 χιλ. στρέμματα. Έτσι αυτός ο τόπος, που όπως αποδείχτηκε απίστευτα ανασκαφές καλλιεργούνταν απ' τ' αρχαία χρόνια το αμπέλι, έγινε ένας απέραντος αμπελώνας. Από τότε η Ν.Α. έγινε γνωστή με τα πολλά και τα ωραία κρασιά της και ιδίως το κοκκινέλι της, όπως και με τα επιτραπέζια σταφύλια της: ροϊδίτη, φιλέρι, σταφίδα, ραζακι, φράουλα, σιδηδίτη κ.ά. Οι περισσότεροι κάτοικοι της είχαν αμπέλια. Πολλοί όμως έγιναν μεγάλοι παραγωγοί. Τέτοιοι ήταν: ο Κ. Θεοφίλου ο Π. Ζώτης, ο Δ. Ξανθούλης, ο Δισλής, ο Κ. Δάϊνας, ο Κ. Κίνες, οι αδ. Ειμμανουηλίδη, οι αδ. Μποσινάκη κ.α. Ακόμα ασχολήθηκαν πολύ με το αμπέλι και οι αγχιαλίτες του Ίγγιλις (Αγχιάλου Μακεδονίας). Μάλιστα είναι απ' τους πρώτους που καλλιεργήσαν το αμερικανικό αμπέλι μετά την επέκτασή της φυλλοξήρας. Έτσι κι αυτοί έγιναν πασίγνωστοι με τα κρασιά τους σε όλη τη Μακεδονία. Τα αμπέλια της Ν. Αγχιάλου κατεστράφηκαν τελείως από τη φυλλοξήρα. Το 1946 ο Γ.Π.Σ.Ν.Α. έκανε φυτόριο με άγρια αμπέλια, που συνέχισε μετά ο προοδευτικός αγρότης και γεωπόνος Χρ. Θεοδωρίδης. Έτσι η Αγχίαλος έγινε πάλι μεγάλο σταφυλοπαραγωγικό κέντρο, πράγμα που ανάγκασε τη δημιουργία απ' τον Γ.Π.Σ.Ν.Α. ενός συγχρόνου οινοποιείου. (Σ' αυτό συνετέλεσε και ο τότε-δραστήριος Πρόεδρος Θεοδ. Αγγελίδης).

ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον στον αιώνα μας είναι καταλυτική και θα πληρωθεί με πολλά δεινά για την ανθρωπότητα ολόκληρη και δεν είμαστε μακριά.

Βασίλης Μπουφίδης, γεωπόνος

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΣΕΡΒΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΣΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΙΩΝ

Στις 12.30 μ.μ. την Τετάρτη 6.9.95 έφτασε στην κεντρική πλατεία των Σερβίων το λεωφορείο με τα 31 Ελληνόπουλα από τη Βουλγαρία με τρεις συνοδούς και ένα οδηγό για φιλοξενία 4 ημερών σε οικογένειες των Σερβίων.

Όλα τα παιδιά ήταν από την Αγχίαλο - Πομόριε της Μαύρης Θάλασσας και ήταν από Έλληνες στην καταγωγή γονείς. Αρκετά παιδιά γνώριζαν την Ελληνική Γλώσσα και είχαν Ξανάρθει στην Ελλάδα.

Η ανταπόκριση των Σερβίων ήταν συγκινητική, κάποιιοι μάλιστα, δεν πρόλαβαν να φιλοξενήσουν κανένα παιδάκι και πικράθηκαν πάρα πολύ. Πιστεύουμε ότι αυτή η ενέργεια θα επαναληφθεί για να μπορέσουν όλοι να ζήσουν ανάλογες στιγμές.

Τα παιδιά από τη Βουλγαρία επισκέφθηκαν και Ξεναγήθηκαν στα Κάστρα των Σερβίων από την καθηγήτρια κ. Χρυσάνθη Καραγιαννίδου και τον Αντιπρόεδρο του Μορφωτικού Ομίλου Σερβίων Κοσμά Σαββιλωτίδη.

Την επόμενη μέρα επισκέφθηκαν το Λαογραφικό Μουσείο Κοζάνης συνοδευόμενοι από τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο του Μορφωτικού Ομίλου κ.κ. Χατζηλαζαρίδη και Σαββιλωτίδη και Ξεναγήθηκαν από το σχολικό σύμβουλο κ. Ευάγγελο Ντάγκα.

Επισκέφθηκαν επίσης και γευμάτισαν στο Μοναστήρι της Αναλήψεως στην Κοζάνη. Την επόμενη μέρα συνοδευόμενοι από τον Πρόεδρο του Μορφωτικού κ. Λάζαρο Χατζηλαζαρίδη, επισκέφθηκαν τη Βέροια - Βεργίνα και Έδεσσα.

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τον πρωτοεργάτη αυτής της ενέργειας Γεωπόνο κ. Νίκο Ζουλιάνη για την ευγενική πατριωτική πρωτοβουλία που πήρε να γίνουν όλα τα παραπάνω, καθώς και όλες τις οικογένειες που φιλοξένησαν τα Ελληνόπουλα από τη Βουλγαρία και το Μορφωτικό Όμιλο Σερβίων για την ενεργό συμμετοχή του σε όλες τις εκδηλώσεις των 4 ημερών.

Νομίζω, τέτοιες ενέργειες πρέπει να γίνονται συχνότερα γιατί άλλος ένας Ελληνισμός ζει έξω από την Ελλάδα και δεν θέλει να χάσει την ταυτότητά του. Η μόνη συμπαράσταση που έχουν αυτά τα Ελληνόπουλα από την Ελληνική Πολιτεία είναι κάποια δωρεάν βιβλία, χωρίς όμως δασκάλους και σχολεία. Το πιο τραγικό όμως είναι, ότι δεν μπορούν να δουν Ελληνική Τηλεόραση, σε αντίθεση με τους Μουσουλμάνους της Θράκης και της Βουλγαρίας, που έχει ο καθένας από μια δορυφορική κεραία και βλέπουν σχεδόν όλα τα τούρκικα κανάλια.

Το πιο τραγικό όμως είναι, ότι δεν μπορούν να δουν Ελληνική Τηλεόραση, σε αντίθεση με τους Μουσουλμάνους της Θράκης και της Βουλγαρίας, που έχει ο καθένας από μια δορυφορική κεραία και βλέπουν σχεδόν όλα τα τούρκικα κανάλια.

Τι ζητάει λοιπόν αυτός ο Ελ-

ληνισμός; Δασκάλους και μια μόνο δορυφορική κεραία για να βλέπουν Ελληνική Τηλεόραση.

Πρέπει όλοι μας, φορείς και κάτοικοι να βοηθήσουμε με κάθε τρόπο ώστε να αποκτήσουν τα αδέρφια μας στη Βουλγαρία δασκάλους και Ελληνική Τηλεόραση.

Πιστεύω επίσης, ότι πρέπει να γίνει Αδελφοποίηση των Σερβίων με το Πομόριε, σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης και Μορφωτικών Ομίλων, καθώς επίσης και μια υιοθέτηση ενός σχολείου όπου θα διδάσκεται η Ελληνική Γλώσσα και ιστορία.

Βέβαια τα Σέρβια είναι μια μικρή και φτωχή πόλη, μπορούν όμως νομίζω, να αναλάβουν μια τέτοια υποχρέωση και να βοηθήσουν αυτά τα Ελληνόπουλα.

Αξιίζει να σημειωθεί ότι ο συνολικός των παιδιών κ. Γιάνκο Καρακότσεβ, αρχηγός της αποστολής και αντιπρόεδρος του Βουλγαρο-Ελληνικού Συλλόγου Αγχιάλου - Πομόριε, προσκάλεσε το Μορφωτικό Όμιλο και τους Σερβιώτες να επισκεφθούν και να φιλοξενηθούν στην Βουλγαρία.

Κωσμάς Κ. Σεββιλωτίδης

Ο ΣΧΟΓΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

πηγαίνω, στο Σέσκουλο για να τα φυτέψουμε, στους δρόμους και την πλατεία του χωριού μας».

«Πού τα βρήκες αυτά τα δενδρύλια, Σέσκουλιτσή;» τον Ξαναρωτούσαν και έπαιρναν αμέσως την απάντηση, ότι δωρεάν του τα έδωσε ο Διευθυντής του σχολείου Αδ. Καλλιαντζόγλου.

Από δω αρχίζει η διαφορετική σκέψη του καθενός και να πρυτανεύει η λογική και σχεδόν αμέσως άρχισαν οι Αγχιαλίτες δειλά - δειλά να ζητούν δεντράκια από το σχολείο και να τα φυτεύουν στους δρόμους και τα χωράφια τους με αποτέλεσμα σε λίγα χρόνια να αναπυχθούν δέντρα πολλά στους κήπους τους, στους δρόμους του χωριού, στους κοινοτικούς χώρους και επί των ημερών μας να φυτευθούν από μας κυπαρίσσια στο νεκροταφείο και στην εκκλησία και πεύκα στους αρχαιο-λογικούς χώρους, στην αγορά, στην Ακρόπολη και στο λοφώδη χώρο της εκκλησίας. Και έτσι σε πολύ λίγο χρόνο η Νέα Αγχίαλος έγινε το «πράσινο χωριό» βουτυγμένο στην ομορφιά και στον καθαρό αέρα του πρασίνου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΚΕΤΣΙ - ΚΑΡΑΜΠΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΑ - ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

του Γιώργου Διονυσίου - Βόλος 1995

Ο συμπατριώτης μας Γιώργος Διονυσίου τα τελευταία χρόνια ασχολείται με πάθος και αναπτύσσει μια αξιόλογη δραστηριότητα, για να γίνουν γνωστά τα ιστορικά, παραδοσιακά, λαογραφικά, σύγχρονα και άλλα γεγονότα από τη Νέα και την Παλιά Αγχίαλο, καθώς επίσης και κάθε τι που αγγίζει την πνευματική κληρονομιά αυτού του τόπου: Γράφει, ερευνά, κάνει ομιλίες, εισηγείται διάφορα θέματα, δημοσιεύει στον τύπο και γενικά φέρνει στην επιφάνεια κάθε τι που αξίζει και δεν πρέπει να ξεχαστεί.

Καρπός του πάθους αυτού είναι και το νέο του βιβλίο με τίτλο: «ΑΚΕΤΣΙ - ΚΑΡΑΜΠΑΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΑ - ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ» και με υπότιτλο «Η τελευταία ζωή στο τσιφλικί του Παναγή Τοπάλη».

Ο συγγραφέας, όπως γράφει στον Πρόλογό του, στηρίχτηκε αρχικά στις θύμησης και στην προφορική παράδοση, αλλά στη συνέχεια και σε παλιότερες γραπτές πηγές.

Στο πρώτο μέρος αναφέρεται στην κατάσπαση του τσιφλικιού του Παναγή Τοπάλη, που το 1907 απαλλοτριώθηκε και έγινε η νέα εστία των Αγχιαλιτών, που την εποχή εκείνη ξεριζωμένοι απ' τον τόπο τους έψαχναν για νέα πατρίδα.

Στη συνέχεια περιγράφει τους οικισμούς που προϋπήρχαν σ' αυτό το τσιφλικί: Καινούργια, Δημητριάδα, Καραμπάς, Άκετσι. Συνεχίζει με το κεφάλαιο «Γενικά για το

Τσιφλικί» όπου γίνεται λόγος για την ιστορία, τους ανθρώπους, τις ασχολίες, τα προΐοντα, τις τοποθεσίες και την ονοματολογία και τελειώνει με τη βιογραφία του Παναγή Τοπάλη, που ήταν ο άνθρωπος στον οποίο ανήκε ο τόπος αυτός πριν να απαλλοτριωθεί, πριν να χτιστεί η Νέα Αγχίαλος.

Όλα αυτά παραθέτονται με ένα γλαφυρό τρόπο, με ντοκουμέντα και μαρτυρίες. Όπου υπάρχει αμφιβολία ο συγγραφέας επικαλείται τη μαρτυρία πολλών πηγών για να φθάσει στην αλήθεια. Στην προσπάθειά του αυτή συμβάλει πάρα πολύ η ετυμολογία λέξεων και ονομάτων. Φωτογραφίες, σκίτσα και κατατοπιστικοί χάρτες (έργα του ίδιου του συγγραφέα που είναι και καλλιτέχνης) πλαισιώνουν το βιβλίο και αρτιώνουν υποδειγματικά το όλο έργο. Η πλούσια βιβλιογραφία καθώς και το ίδιο το βιβλίο (πόνημα το ονομάζει ο ίδιος) μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για ερευνητές με ειδικές γνώσεις, όπως γράφει ο συγγραφέας στον πρόλογό του.

Το βιβλίο αυτό πρέπει να μη λείπει από κανένα Αγχιαλίτικο σπίτι, να διαβαστεί από τους Αγχιαλίτες όλων των ηλικιών, γιατί στις 72 σελίδες του θα ζωντανέψουν παλιές αναμνήσεις και θα γνωρίσουν ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες από το παρελθόν του τόπου στον οποίο ζουν.

Αθ. Κιλμπασάνης

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στις 2 Σεπτεμβρίου, Σάββατο, έφτασαν 31 παιδιά, μαθητές του Ελληνικού φροντιστηρίου της Π. Αγχιάλου με τους συνοδούς τους με πούλμαν στη Νέα Αγχίαλο και φιλοξενήθηκαν σε οικογένειες Νεοαγχιαλιτών.

Η επίσκεψη είχε προγραμματισθεί και υλοποιήθηκε από το Δήμο Ν. Αγχιάλου σε συνεργασία με το Σύλλογο Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας στην Π. Αγχίαλο και το Σύλλογο Γυναικών Ν. Αγχιάλου.

Η υποδοχή των παιδιών από το Δήμο και τους Αγχιαλίτες ήταν εγκάρδια. Οι επισκέπτες δεν αισθάνθηκαν ότι βρίσκονταν σε ξένη χώρα, εκατοντά-

ράστηκαν δώρα στα παιδιά. Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας τους πρόσφερε από ένα εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο, και το πολυκατάστημα DIAMOND του Βόλου από ένα μπλουζάκι.

Την Τετάρτη το πρωί οι επισκέπτες αναχώρησαν για τα Σέρβια όπου τους έγινε συγκινητική φιλοξενία από τους κατοίκους με πρωτοβουλία του γεωπόνου Νικολάου Ζουλιάρη και την ενεργό συμμετοχή του Μορφωτικού Ομίλου Σερβίων. Εκεί η φιλέξενία και η υποδοχή που τους έγινε ήταν καταπληκτική. Όπως διαβάζουμε στην εφημερίδα «Σερβιώτικα Νέα»: «Η ανταπόκριση

των Αγχιαλιτών που φιλοξένησαν τα παιδιά, παρά τις αυξημένες εποχιακές εργασίες (επιχείρηση αμύγδαλο) και να δημοσιεύσουμε τα ονόματά τους, και βέβαια το Δήμορχο κ. Γ. Δράγνη και τις γυναίκες συμβούλους Λίτσα Τσουκαλά - Καρναμπατόλογλου και Ευαγγελία Μπαξεβανάκη - Κρίκου που φρόντισαν για τη φιλοξενία των παιδιών και των συνοδών τους.

Οικογένειες που φιλοξένησαν παιδιά: Ευαγγέλου Διαμαντινίου, Γεωργίου Δράγνη, Δημητρίου (οικογ. όνομα της συζύγου Βασιλικιώτη), Γεωργίου Ταβέλη (Βλαχάκη Ευγ.), Βασιλή Κελαϊδή (σύζυγος Σε-

Από την επίσκεψη των μαθητών του Ελλην. Φροντιστηρίου στη Νέα Αγχίαλο.

δες χιλιόμετρα μακριά από την πόλη τους.

Την Κυριακή ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Κοινότητας Αφεντών Πηλίου πραγματοποίησε επίσκεψη των παιδιών στις Αφέτες, όπου τους φιλοξένησε ο Σύλλογος Γυναικών «Οι Αφέντρες των Αφεντών».

Ήταν μια ωραία εκδρομή, μια εγκάρδια υποδοχή και φιλοξενία που την ευχαριστήθηκαν τα παιδιά, οι συνοδοί τους και το κλιμάκιο του Δημοτικού Συμβουλίου με επικεφαλής τον κ. Δήμαρχο.

Τη Δευτέρα ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας μαζί με τα παιδιά πραγματοποίησε επίσκεψη στο Δημοτικό πάρκο του Αλμυρού, στο Κουρί, όπου διασκέδασαν τα παιδιά με τα ζώα και το τρενάκι. Στη συνέχεια επισκέφθηκαν τις εγκαταστάσεις του οίνοποιείου Ν. Αγχιάλου και τον αρχαιολογικό χώρο στη Ν. Αγχίαλο.

Το βράδυ δεξιοθήκε τα παιδιά στο δημοτικό αναψυκτήριο της παραλίας Ν. Αγχιάλου ο Σύλλογος των Γυναικών. Για την εκδήλωση αυτή γράφουμε σε άλλη στήλη της εφημερίδας μας.

Την Τρίτη το απόγευμα μοι-

των Σερβιωτών (για τη φιλοξενία των παιδιών) ήταν συγκινητική, κάποιοι μάλιστα, δεν πρόλαβαν να φιλοξενήσουν κανένα παιδάκι και πικράθηκαν πάρα πολύ».

Δεν θεωρούμε άσκοπο να ευχαριστήσουμε τις οικογένει-

εστές, Βασιλή Σαμακοβλή (σύζυγος Άσπα), Ιγναντίου Κοντοβά, Ευθυμίου Πανάγου, Βασιλικής Παπαθεωχάρη, Μάρκης Φλαμουρίδη, οικογένεια Ευαγγελίδη, Βασιλή Σαβοριανή και Δημητρίου Τσουκαλά.

Ληξιαρχική κίνηση στο Δήμο Ν. Αγχιάλου
ΙΟΥΛΙΟΥ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Γεννήσεις

Ερρινάκη κορίτσι του Θεοδ- Τσέλιου κορίτσι του Ηρακλή Θεοχαράκης αγόρι του Λεων- Κουφασιδάκης αγόρι του Βασ. Γκίνης αγόρι του Ιωάννη

Βαπτίσεις

Μπατζοπούλου Χρυσοβαλάν- του Σταύρου.
Γιάγκος Άγγελος του Ιωαν. Δημοπούλου Θεοδώρα του Κ. Κουτρή Βασιλική - Μιχαέλα του Κων)νου
Δάϊνα Φωτεινή - Μαρία του Γεωργίου
Τσάμης Αλέξανδρος του Ηλ. Καραβίδας Χαρίλαος - Χρυσο- βαλάντης του Ηλία
Κωστούλας Βασίλειος του Ιω. Παρθένα Χρυσσαυγή του Αδ. Καρατάσιος Μάριος του Ιγν. Τριανταφυλλόπουλος Δημήτρι- ος του Χρήστου
Τσιγάρας Δημήτριος του Γ. Κόνσουλα Ευαγγελία του Α- ναστασίου

Γάμοι

-Ράπτης Βασίλειος Τριάντη Δημητρούλα
-Καρανικόλας Θωμάς Γκίνη Περζούλα
-Αντωνιάδης Κων)νος Γιαννάκη Μαρία
-Χρυσοχοΐδης Θεόδωρος Νιώτη Σοφία
-Αρβανιτιδής Γεώργιος Καλάκου Ζαφειρία
-Τσαρτσάλης Δημήτριος Κουτσικούρη Αγορή
-Κέκος Νικόλαος Μπογκάμου Κυπαρισσία

Θάνατοι

Δρακόπουλος Χρήστος του Δρ. Νόνη Δέσποινα του Δημ. Σουλινάς Αργύριος του Βασ. Κουτσικυρά Μαρία του Γεωργ. Κορομηλά Βασιλική του Κων. Γκινιδής Δημήτριος του Ιωαν. Φούρναρης Γεώργιος του Αν.

Ο Ληξιαρχος
Ιωάννης Δρακόπουλος

Το παραδοσιακό
Εργαστήριο ζυμαρικών
ΧΥΛΟΠΙΤΑΣ ΤΡΑΧΑΝΑ
ΚΟΦΤΟ ΜΑΚΑΡΟΝΙ - ΚΡΙΘΑΡΑΚΙ κλπ.
ΚΟΥΤΣΟΥΝΗΣ Ν. ΠΑΝΑΓΙΟΥ Ε.Ο.Ε.
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 33 - Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΒΟΛΟΥ
ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 0421
76.845 - 76.729 - 76.021

5' ΛΕΠΤΑ ΒΡΑΣΙΜΟ
ΣΕ ΛΙΓΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ
ΟΧΙ ΣΤΡΑΓΓΙΣΜΑ

ΚΑΘ. ΒΑΡ.
ΗΜ. ΠΑΡ.
ΗΜ. ΑΠΕ.

Την ανωτερότητα της ποιότητας και της γευστικότητας των παραδοσιακών προϊόντων του εργαστηρίου μας, εγγυώνται τα σε σωστές αναλογίες εκλεκτά υλικά που χρησιμοποιούμε, η αποφυγή συντηρητικών και η επιμελημένη και προσεγμένη οικογενειακή μας εργασία κατά την παρασκευή τους.

Συμπατριώτες Αγχιαλίτες, που ζήτε στην Αθήνα, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και όπου αλλού, δοκιμάστε τα προϊόντα του με την τελευταία τεχνολογία συγκροτημένου εργαστηρίου μας και συστήσετέ τα στους συγγενείς σας, στους γνωστούς σας, στους φίλους σας.

Η απαστράπτουσα καθαριότητα των εσωτερικών και εξωτερικών χώρων του εργαστηρίου μας, προσιτών στο μάτι και του πιο δύσκολου πελάτη και η πολιτισμένη και όχι εμπόρου συμπεριφορά μας, είναι μια δεύτερη εγγύηση που δίνουμε για να σας ικανοποιήσουμε και να σας ευχαριστήσουμε.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Της εφημερίδας «Νέα Αγχιάλος» με τον Αντιδήμαρχο της POMORIE (παλιάς Αγχιάλου) κ. BORISLAV STOENJON (Μπορισλάβ Στοεντζοφ)

30 Ιουλίου, τελευταία μέρα της Γιορτής του Κρασιού στη Νέα Αγχιάλο, όπου είχε προσκληθεί και παρευρεθεί αντιπροσωπεία του Δήμου Πομόριε της Βουλγαρίας με επικεφαλής τον Αντιδήμαρχο της πόλης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Αντιδήμαρχε της Πομόριε, η επίσκεψη η δική σας, των άλλων δημοτικών συμβούλων και του δασκάλου του φροντιστηρίου Ελληνικής Γλώσσας, εντάσσεται βέβαια μέσα στο πρόγραμμα των αμοιβαίων επισκέψεων των δύο αδελφών πόλεων: Της Πομόριε και της Νέας Αγχιάλου.

Πώς βλέπετε αυτές τις επαφές και τις αμοιβαίες επισκέψεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είμαστε πάρα πολύ ευχαριστημένοι εμείς από το Δήμαρχο και οι κάτοικοι της Πομόριε από αυτές τις επισκέψεις.

Αυτές οι σχέσεις μεταξύ των δύο πόλεων γεννήθηκαν, επειδή δεν είναι μόνο σχέσεις φίλων, αλλά και συγγενείας (αίματος) και είναι πολύ λογικό να υπάρχουν τέτοιες σχέσεις και τέτοιες αμοιβαίες επισκέψεις.

ΕΡ: Νομίζετε ότι μπορούν οι επισκέψεις αυτές από επίπεδο Δημάρχων, Δημοτικών συμβούλων και ψυχιαγωγικών κατά κάποιον τρόπο, που είναι σήμερα, να αποτελέσουν αφετηρία για ουσιαστική προσέγγιση των κατοίκων των δύο πόλεων για συνεργασία σε οικονομικούς, κοινωνικούς, ιστορικούς, παραδοσιακούς και άλλους τομείς; Και με τι τρόπο;

ΑΠ: Ελπίζουμε στο μέλλον οι επισκέψεις αυτές να μη μείνουν σε επίπεδο υπαλλήλων και Δημάρχων μεταξύ της Νέας Αγχιάλου και της Πομόριε, αλλά να επεκταθούν και σε άλλα επίπεδα, όπως στο εμπόριο, τον πολιτισμό, τις μπίζνες. Αυτό που μπορεί να γίνει να το κάνουμε και οι δύο πόλεις μαζί.

Μ' αυτή τη σκέψη είχαμε αρχίσει να κάνουμε ένα πρόγραμμα για τη συνεργασία. Δηλαδή αυτό που είναι ωφέλιμο για σας να το προσφέρουμε εμείς κι αυτό που είναι ωφέλιμο για μας να το προσφέρουμε εσείς.

Εμείς θα στείλουμε το πρόγραμμα αυτό στο Δήμο σας να το συζητήσουμε, (και από εκεί και πέρα να λυθούν τα προβλήματα και να δούμε τι θα κάνουμε για να πραγματοποιηθεί αυτό που θέλουμε) να μας απαντήσουν και να μας στείλουν το ίδιο πρόγραμμα από την πλευρά της Νέας Αγχιάλου.

Από εκεί και πέρα να λύσουμε τα προβλήματα μαζί και να δούμε τι θα κάνουμε να πραγματοποιηθεί αυτό που θέλουμε. Εγώ λέγω ότι αυτές οι επισκέψεις που θα γίνουν από ομάδες που υπάρχουν στις δύο πόλεις, όπως η χορωδία, το χορευτικό, θα είναι το πρώτο βήμα για τη συνεργασία των δύο πόλεων. Όταν έρχονται πιο μεγάλες ομάδες σε μας θα μπορούν να φιλοξενηθούν σε σπίτια. Έτσι θα βρεθούμε πιο κοντά ο ένας προς τον άλλο και θα δεθούμε περισσότερο. Κι αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα μεγαλύτερη εμπιστο-

σύνη και κατανόηση μεταξύ των ανθρώπων και από εκεί και πέρα θα μπορούμε να μιλάμε για οικονομικές σχέσεις. Αν μιλάμε για τους ιστορικούς τομείς αυτοί είναι γεγονός ότι υπάρχουν.

Στο επίπεδο κυβερνήσεων δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα. Το πολύ - πολύ να λύσουμε τα προβλήματα των δύο πόλεων, δηλαδή μεταξύ των δημάρχων των δύο πόλεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζετε ότι ο Σύλλογος Βουλγαροελληνικής φιλίας στην Πομόριε και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας μπορούν να συμβάλουν σ' αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εξαρτάται από τα πρόσωπα και τις δυνατότητες. Ποιές δυνατότητες έχει ο Βουλγαροελληνικός Σύλλογος και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας. Παρ' όλα αυτά βλέπω τι έχουν κάνει μέχρι τώρα στο επίπεδο πολιτισμού και νομίζω ότι έχουν κάνει αρκετά. Έτσι μια μέρα εμείς προβλέπουμε μια συνάντηση στην Πομόριε με επιχειρηματίες (εμπόρους) από τη Νέα Αγχιάλο για να πραγματοποιηθεί κάποια συνεργασία μια και έχουμε την ίδια παραγωγή προϊόντων: αμπέλια, σταφύλια, κρασί.

ΕΡ: Το φροντήριο της Ελληνικής γλώσσας, που λειτουργεί για τα παιδιά της Πομόριε, αν αναβαθμιστεί, θα μπορούσε να επιτύχει να μάθουν τα παιδιά αυτά να μιλούν ελληνικά, όπως γίνεται με τα Αγγλικά, Γαλλικά κ.λπ. και να μη χρειάζεται να χρησιμοποιούν διερμηνέα, όπως κάνουμε εμείς αυτή τη στιγμή;

Εμείς, δηλαδή ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας θέλουμε εκτός από τον παραπάνω σκοπό, το φροντιστήριο να βοηθήσει ώστε αργότερα να αναπτύξουν φιλικές και επιχειρηματικές σχέσεις με τη Νέα Αγχιάλο και με την Ελλάδα γενικότερα.

ΑΠ: Εμείς βασανίζουμε αυτή την ιδέα, μας αρέσει πάρα πολύ και νομίζουμε για να έχουμε καλή συνεργασία πρέπει να μην υπάρχουν προβλήματα με τη γλώσσα και ό,τι μπορούμε γι' αυτό το σκοπό θα σας βοηθήσουμε και θα κάνουμε νότα.

ΕΡ: Δεν ξέρουμε αν έχετε αισθανθεί στο ακέραιο τα φιλικά αισθήματα των Νεοαγχιαλιτών για την αντιπροσωπεία σας και για τους αδελφούς μας, κατοίκους της Πομόριε. Νομίζουμε όμως, ότι αν δεν ήταν το εμπόδιο της γλώσσας θα είχατε αντιληφθεί πολύ περισσότερα. Πάντως να διαβίβασετε στους δημότες σας, ότι εμείς τους νιώθουμε πραγματικούς αδελφούς μας.

ΑΠ: Αυτή η ερώτηση είναι έκπληξη για μένα, γιατί μέχρι τώρα εγώ νομίζω ότι έχουμε αμοιβαία τα αισθήματα. Δηλαδή κι εμείς εδώ αισθανόμαστε το ίδιο. Ότι συναντούμε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Δημόπουλος Γεώργιος	5.000
Θεοχαράκη Ευανθία	5.000
Μαστροπέτρου Δημ.	5.000
Καλαφάτης Νικάλαος	20 δολ.
Ντόρν Βασίλ. (Γκίνη)	3.000
Αγγελίδης Λεωνίδας	3.000
Αργυρόπουλος Ευάγ.	2.000
Παρασκευοπούλου Ολ.	2.000
Μαραγκοπούλου Σμαρώ	2.000
Τζίτζιρας Φάνης	2.000
Κούρου Αικατερίνη	1.000
Σπύρου Σπύρος	1.000
Μενεγάκη Ρούλα	1.000
Πολυβρόχου Δημήτριος	1.000
Μαλτέζου Σοφία	1.000
Ιωακειμίδης Γρηγόριος	1.000
Δημητριάδης Θεόδωρος	1.000
Ζώτης Γεώργιος	1.000
Ναουμίδη Φωτεινή	1.000
Διαμαντή Παρασκευή	1.000
Μπαξεβανίκη Άννα	1.000
Πανάγου Γιάννης	1.000
Τσάμης Δημήτριος	1.000
Καραγατσλής Προκόπ.	1.000

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης - Εκδότης:
Σύλλογος των Αγχιαλιτών
της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Υπεύθυνος Έγλης:
Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:
Θανάσης Κιλμπασάνης
Δημήτριος Καραγατσλής
Ευαγγελία Αργυροπούλου

Διακπεραίωση:
Θανάσης Κιλμπασάνης
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δραχ.	250
Ετήσια ιδιωτών	1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ	2.000
Εξωτερικού δολάρια	15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα:
7709084 — 8081503

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Μιχ. Παλαμάρης
Σαρρή 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3252385

φίλους και αδελφούς. Νιώθουμε τη Νέα Αγχιάλο σαν κομμάτι που βγήκε από την Πομόριε, δεν τη νομίζω σαν κάτι ξένο. Και ακόμη επειδή η φιλοξενία σας είναι καταπληκτική, εμείς δε νιώθουμε ότι βρισκόμαστε σε ξένο μέρος, αλλά στην Πομόριε.

ΕΡ: Τέλος, σας ευχόμαστε η διαμονή σας στη Νέα Αγχιάλο να είναι ευχάριστη και αποδοτική.

Ευχαριστούμε.

ΑΠ: Κι εγώ ευχαριστώ πολύ, γι' αυτό που είδαμε εδώ, γι' αυτό που πήραμε σαν πληροφορίες με την επαφή μας με τους ανθρώπους εδώ. Και εύχομαι οι επισκέψεις αυτές να γίνονται πιο συχνά και από τους Νεοαγχιαλίτες και από τους κατοίκους της Πομόριε και σε διάφορα επίπεδα. Ευχαριστώ.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Κατά την επίσκεψη των παιδιών από την Π. Αγχιάλο πρόσφεραν στον επικεφαλής της εκδρομής Γ. Καρακώτσεφ για το φροντ. ελλην. γλώσσας ο Δημ. Βουβαλούδης 10.000 δρχ. Ο Δημ. Καραγατσλής 100 δολάρια και η Ζωή Καραγατσλή 50 δολάρια.

Διανομή δώρων στα παιδιά από την Π. Αγχιάλο.

ΑΧΕΛΙΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Κάλιο γαϊδουρόδενο παρά γαϊδουρογήρευε.
- Πάει σαν το σκυλί στ' αμπέλ(ι).
- Ο λύκος πε τα μετρημένα τρώει.
- Ειδ' η αλεπού ντον κώλο τ' και μάρσε που ήντανε γεράς.
- Ντον κατσήβελο ντον έβαν στα χαλιά κι αυτός πήγαινε στα τσαλιά.
- Μην αφρίζεις και ξαφρίζεις, ντον παρά μ' έδωκα να σε φάω θέλω.
- Δε θα καν(ι) κουκούλι).
- Θέλ(ι) γαμπρό με μάτια!
- Όλα τα στραβά τα κουλικά η νύφ(ι) τα κάνι(ι).
- Έκλασε η νύφ(ι), μπιτ' σε ο γάμος.
- Άμα το θέλ(ι) η νύφ(ι) κι ο γαμπρός, τύφλα νάχ(ι) ο πεθερός.
- Κάθε πετεινός στην κουμουλιά τ' λαλει.
- Μην ξύνεσαι εκεί που δε σε τρώει.

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιώργου Διονυσίου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή. Μπορείτε να το βρείτε στο Βιβλιοπωλείο του Λευτέρη Λάζου στη Νέα Αγχιάλο ή στον ίδιο το συγγραφέα πάλι στη Νέα Αγχιάλο.

Τιμή 2.500 δρχ.

Από το 1993 κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του συμπατριώτη μας Θανάση Κιλμπασάνη «ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ». Είναι γραμμένο στην Αχελινή διάλεκτο και τιμάται 1.500 δραχμές.

Είναι ένα βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από κανένα Αγχιαλίτικο σπίτι.

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν προσωπικές απόψεις και δεν αποτελούν υποχρεωτικές γνώμες του Συλλόγου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

Στον αγαπητό μας γιο του ανηψιού μας ΧΡΗΣΤΟ ΠΡΟΚ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΑΛΗ από την Ν. Αγχιάλο που αρραβωνιάστηκε με τη δεσποινίδα ΝΤΙΝΑ ΔΗΜ. ΜΟΥΤΣΙΟΥ από το Ριζόμυλο.

Συγχαίρουμε εγκάρδια και ευχόμαστε καλά στέφανα.

Μίμης και Ζωή Καραγατσλή